

Poročilo: Community Detection na Microsoft Academics Graphu

Tim Poštuvan

5. november 2019

1 Uvod

Naloga raziskovanja je bilo grupiranje institucij iz Microsoft Academics Grapha (MAG) glede na njihovo medsebojno sodelovanje (community detection).

2 Potek dela

Delo je potekalo v naslednjih korakih:

1. Izdelava grafa
2. Preizkus različnih metod clusteringa
3. Analiza dobljenih podatkov
4. Interpretacija rezultatov

2.1 Izdelava grafa

Vozlišča grafa so institucije, povezave pa povezujejo ustanove, ki so sodelovale pri člankih. Utež določene povezave predstavlja število medsebojnih sodelovanj t.j. pri koliko člankih sta ustanovi sodelovali. Članki, pri katerih je sodelovala zgolj ena institucija, se v grafu ne upoštevajo. Tako konstruiran graf je utežen in neusmerjen.

MAG je bil sprva v obliki *(ID članka, leto, IDji institucij)* za vsak članek, kjer *leto* predstavlja leto, v katerem je bil članek napisan, *IDji institucij* pa institucije, ki so pri članku sodelovale. Ta format za obdelavo ni ugoden, zato ga je bilo potrebno pretvoriti v zgoraj opisano obliko (program `create_graph.cpp`).

2.2 Preizkus različnih clusteringov

Graf sem razdelil na k skupin, za $k = 10$ in $k = 50$. To sem naredil s pomočjo k-spanning tree clusteringa ter spectral clusteringa.

K-spanning tree clustering požrešno izbira največjo povezavo (največja teža) v grafu in clustra, ki sta z njo povezani, poveže skupaj. Če sta vozlišči že v istem clustru, se nič ne zgodi. Opisan postopek ponavlja, dokler je število clustrov večje od želenega. Ker je število povezanih komponent v grafu večje od želenega števila clustrov, bi to pomenilo, da v graf dodamo vse povezave in dobimo clustre, ki so v resnici povezane komponente. Zato sem algoritem modificiral tako, da najprej iz grafa odstrani izolirana vozlišča, naredi k-spanning tree clustering, na koncu pa izolirana vozlišča dodeli enemu izmed že obstoječih clustrov (program `k_spanning_tree.cpp`).

Spectral clustering najprej naredi uteženo matriko sosednosti, iz nje pa Laplaceovo matriko. Za to matriko potem izračuna k lastnih vektorjev, ki pripadajo najmanjšim k lastnim vrednostim. Vsako vozlišče nato predstavi s pripadajočo vrstico v Laplaceovi matriki, lastne vektorje pa uporabi kot centre clustrov. Na tako predstavljenem grafu nato naredi clustering s pomočjo k-means clusteringa (program `spectral_clustering.py`).

2.3 Analiza dobljenih podatkov

Na osnovnem grafu sem sprva identificiral najpomembnejše institucije. Mera pomembnosti je utežena stopnja vozlišča (seštevek uteži povezav, sosednjih temu vozlišču), ki predstavlja določeno institucijo (program `graph_analysis.cpp`).

Ko sem graf razdelil na clustre, sem iz njega izdelal dva nova grafa (program `create_clustered_graph.cpp`). Prvi je enak osnovnemu grafu, vendar so iz njega odstranjene vse povezave, ki ne povezujejo dveh vozlišč znotraj clustra. Na tem grafu sem nato za vsak cluster poiskal najpomembnejše institucije (program `graph_analysis.cpp`). S tem sem dobil institucije, ki so najpomembnejša za svoj cluster. Drugi graf pa je "stisnjen" osnovni graf. Vse institucije, ki pripadajo istemu clustru, sem združil v eno vozlišče, povezave pa spet predstavljajo medsebojno sodelovanje, vendar tokrat med clustri. Na tem grafu sem pogledal različne statistike:

- število vozlišč
- število povezav
- povprečna, minimalna in maksimalna utežena stopnja
- povprečna, minimalna in maksimalna neutežena stopnja

- povprečna, minimalna in maksimalna velikost clustra

Zgoraj napisane statistike z izjemo velikosti clustrov sem naredil tudi na osnovnem grafu. Na njem sem dodatno izrisal še distribucijo uteženih stopenj ter distribucijo uteži povezav v logaritemski skali.

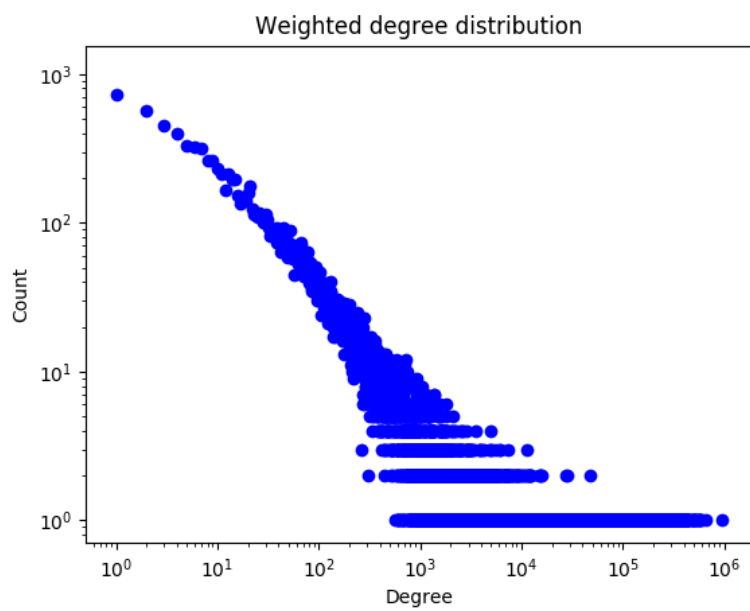
Druge grafe sem tudi vizualiziral s pomočjo NetworkX knjižnice. Uporabil sem krožno predstavitev, saj je edina dala lepo urejeno strukturo grafa. Vozlišča imajo velikost odvisno od števila institucij, ki pripadajo določenemu clustru (velikost je na njih tudi napisana). Povezave imajo debelino odvisno od teže. Oboje zaradi preglednosti ni linearno, vendar logaritmirano. Torej, če je neka povezava x -krat debelejša oz. vozlišče x -krat večje, to pomeni, da ima na x -to potenco večjo težo oz. število institucij glede na drugo vozlišče. Vse povezave imajo debelino v primerjavi z najtežjo povezavo, isto velja tudi za velikosti vozlišč.

3 Rezultati

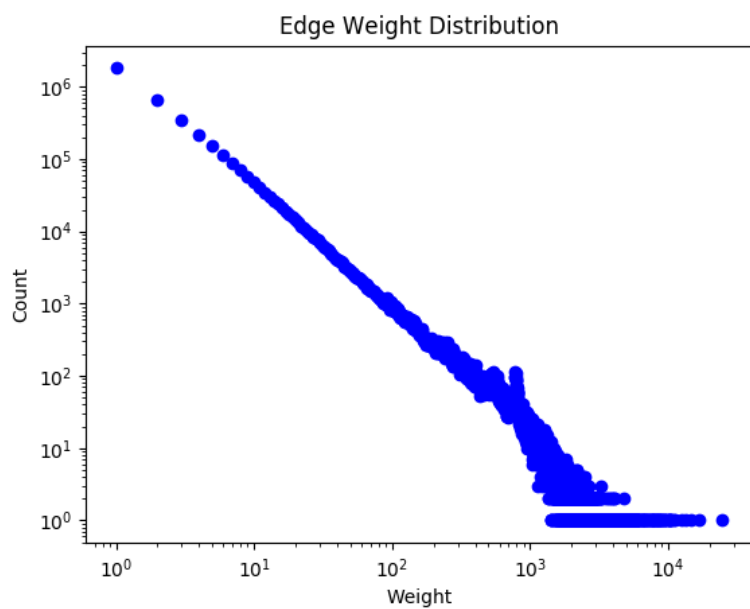
3.1 Osnovni graf

Nodes	25520
Edges	4202944
Average weighted degree	5458.925
Minimum weighted degree	0
Maximum weighted degree	966443.0
Average degree	329.3843260188088
Minimum degree	0
Maximum degree	9634

Slika 1: Statistike grafa

Slika 2: Distribucija uteženih stopenj

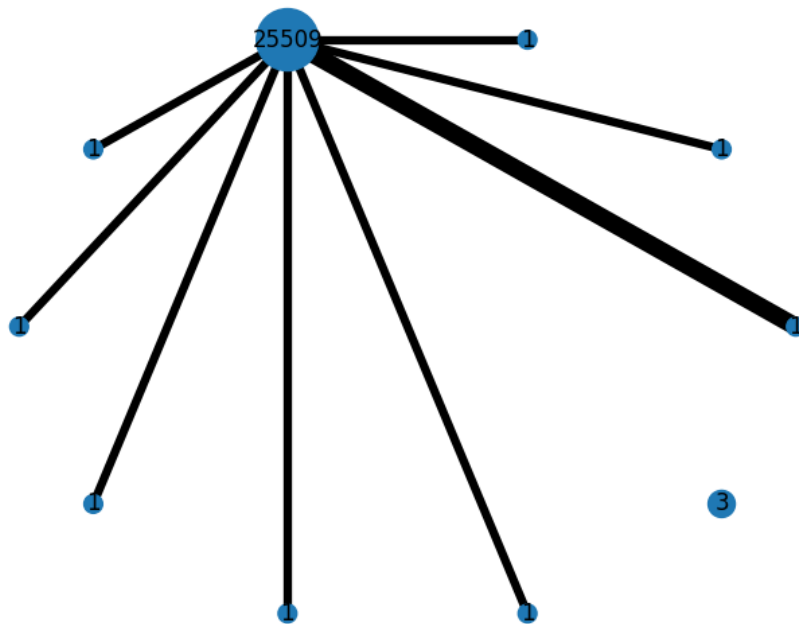

Slika 3: Distribucija uteži povezav

3.2 K-spanning tree clustering ($k = 10$)

Nodes	10
Edges	8
Average weighted degree	2.0
Minimum weighted degree	0
Maximum weighted degree	10.0
Average degree	1.6
Minimum degree	0
Maximum degree	8
Average cluster size	2552.0
Minimum cluster size	1
Maximum cluster size	25509

Slika 4: Statistike grafa

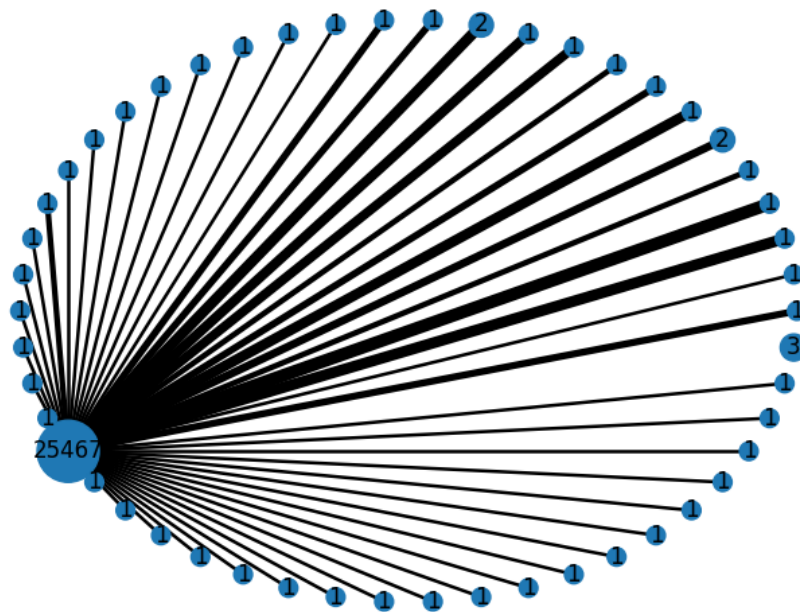

Slika 5: Vizualizacija grafa

3.3 K-spanning tree clustering ($k = 50$)

Nodes	50
Edges	48
Average weighted degree	4.48
Minimum weighted degree	0
Maximum weighted degree	112.0
Average degree	1.92
Minimum degree	0
Maximum degree	48
Average cluster size	510.4
Minimum cluster size	1
Maximum cluster size	25467

Slika 6: Statistike grafa

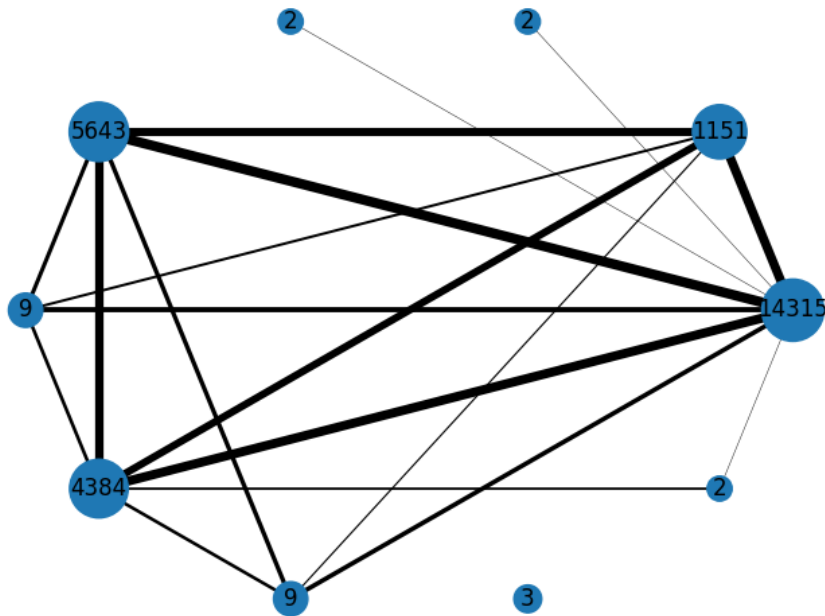

Slika 7: Vizualizacija grafa

3.4 Spectral clustering ($k = 10$)

Nodes	10
Edges	18
Average weighted degree	2989866.8
Minimum weighted degree	0
Maximum weighted degree	13647669.0
Average degree	3.6
Minimum degree	0
Maximum degree	8
Average cluster size	2552.0
Minimum cluster size	2
Maximum cluster size	14315

Slika 8: Statistike grafa

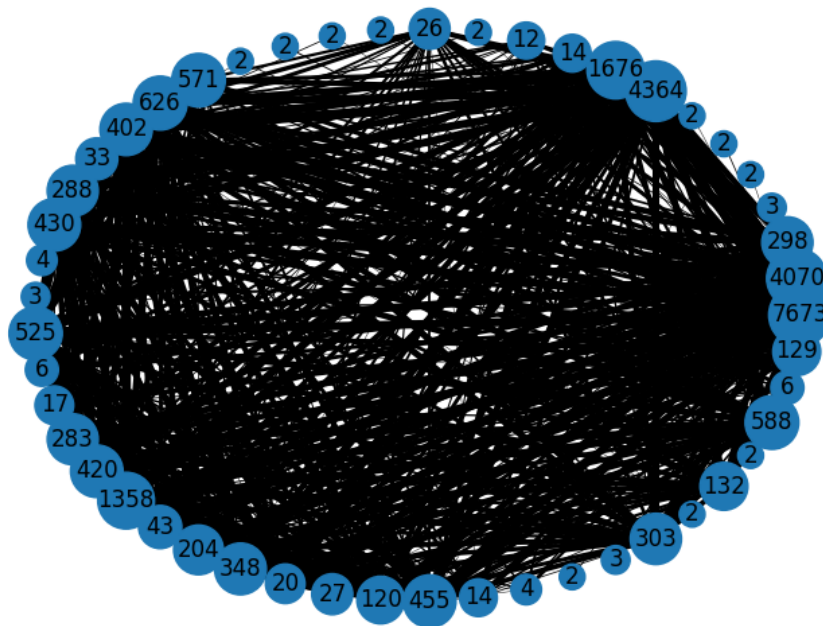

Slika 9: Vizualizacija grafa

3.5 Spectral clustering ($k = 50$)

Nodes	49
Edges	481
Average weighted degree	1549392.0
Minimum weighted degree	0
Maximum weighted degree	18101874.0
Average degree	19.632653061224488
Minimum degree	0
Maximum degree	42
Average cluster size	520.8163265306123
Minimum cluster size	2
Maximum cluster size	7673

Slika 10: Statistike grafa

Slika 11: Vizualizacija grafa

4 Interpretacija rezultatov

4.1 Osnovni graf

Osnovni graf je precej velik, saj ima več kot 25 000 vozlišč in 420 000 povezav. Povprečna neutežena stopnja vozlišč je 329.38, kar je ogromno. Tak graf je zelo tesno povezan in sodi med tako imenovane *small-world networke* (povprečna neutežena razdalja med vozlišči je precej majhna). Uteži povezav so po večini bolj majhne – število sodelovanj med istim parom institucij ni tako veliko, kar tudi ni nič nepričakovanega. Graf ima zelo velik razpon uteženih stopenj vozlišč s povprečjem 5458.93. Večina stopenj je relativno majhnih, vendar obstajajo tudi vozlišča z zelo veliko uteženo stopnjo. Tem vozliščem se reče *hubi* in so v našem primeru najpomembnejši, saj predstavljajo jedra communityjev. Glede na zgoraj omenjeno mero so najpomembnejša vozlišča osnovnega grafa (datoteka `most_important_institutions.txt`):

- Harvard University
- Centre national de la recherche scientifique
- Max Planck Society
- Johns Hopkins University
- University of Washington

4.2 K-spanning tree clustering

K-spanning tree clustering je za oba k zgradil zvezdi podoben graf. Clustering na prvi pogled izgleda zelo uspešen, saj je v grafu malo povezav, te pa imajo celo zelo majhno težo. Povprečna teža povezave (pri $k = 10$) je zgolj 2.0, maksimalna pa samo 10.0. To je po kriteriju, da imajo povezave znotraj clustra čim večjo težo, med clustri pa čim manjšo, skoraj idealno. Težavo opazimo, če pogledamo velikosti clustrov. Vidimo, da ima največji cluster (pri $k = 10$) 25509 vozlišč od skupno 25520, kar je 0.9996% vseh vozlišč. Tudi za druge k je situacija podobna, kar pomeni, da ima graf zelo tesno povezano jedro, ostale institucije pa so zgolj povezne nanj. Na takih grafih k-spanning tree clustering ne deluje dobro, saj bomo vedno dobili eno veliko jedro, ostalo pa bodo zelo majhni clustri, povezani na to jedro. V sekciji Nadaljnje raziskovanje bom tudi opisal modifikacijo algoritma, s katero bi se rezultat verjetno dalo izboljšati.

4.3 Spectral clustering

Spectral clustering je dal veliko boljši rezultat od k-spanning tree clusteringa. Algoritem je veliko bolj smiselno naredil communityje, čeprav se potem tu pojavi vprašanje, če jih je res smiselno razcepiti. Maksimalna utežena stopnja vozlišča (pri $k = 10$) je več kot 10^7 , kar je glede na distribucijo uteži povezav ogromno – maksimalna teža povezave je zgolj malo manj kot 25 000. Tudi iz vizualizacije hitro vidimo, da so največja 4 vozlišča med seboj testno povezana in bi se jih dalo združiti skupaj. Algoritem je naredil več clustrov večjih velikosti (4 imajo več kot 1 000 institucij), saj teži k bolj uravnoteženim velikostim. Premajhni in preveliki clustri so tu kaznovani, pri k-spanning tree clusteringu pa ne, zato je pri slednjem velika neuravnovešenost. Kljub vsemu je po podrobnejši analizi najpomembnejših institucij clustrov viden vzorec. Izsek najpomembnejših institucij v clustrih za $k = 10$ (datoteka `most_important_institutions_in_clusters_10.txt`).

Cluster 0 (size 14315):

- Harvard University 866588
- Centre national de la recherche scientifique 586051
- Max Planck Society 536439
- Johns Hopkins University 517678
- Ohio State University 508367

Cluster 1 (size 1151):

- University of Tokyo 176845
- Kyoto University 117612
- Osaka University 102749
- Tohoku University 93317
- Nagoya University 86013

Cluster 4 (size 5643):

- Chinese Academy of Sciences 274349

- University of Sydney 111107
- National Taiwan University 88964
- Peking University 87924
- University of Queensland 82510

Cluster 6 (size 4384):

- Seoul National University 80789
- Yonsei University 54386
- Hanyang University 31957
- Pusan National University 27119
- University of Ulsan 24076

Iz izseka je jasno razvidno, kako so glavne institucije povezane. Glavne institucije Clustra 1 so vse na Japonskem, pri Cluster 6 pa iz Južne Koreje. V Clustru 4 gre za kitajske in avstralske ustanove, torej je smiselno sklepati, da so tudi ostale institucije iz jugovzhodne Azije in Avstralije. Še vedno nejasno razdeljen community je Cluster 0, saj ni vidno, zakaj se je algoritem odločil ravno za tako delitev.

Da bi Cluster 0 še bolj razdelil, sem naredil spectral clustering za $k = 50$. Izgled grafa tukaj sploh ni obetaven, saj se vse zdi povezano med seboj. Vendar se pri analizi clustrov izkaže, da je nastalo več smiselnih clustrov. Izsek najpomembnejših institucij v clustrih za $k = 50$, ki se niso bile razvidne pri $k = 10$ (datoteka `most_important_institutions_in_clusters_50.txt`).

Cluster 0 (size 7673):

- Harvard University 441519
- University of Washington 259538
- Johns Hopkins University 250583
- University of Michigan 233097
- University of Pennsylvania 222116

Cluster 1 (size 4070):

- University of Melbourne 135593
- University of Oxford 133319
- University College London 131208
- University of Cambridge 130062
- University of Sydney 125614

Cluster 7 (size 4364):

- Centre national de la recherche scientifique 291045
- Max Planck Society 263034
- Spanish National Research Council 171873
- Heidelberg University 156829
- University of Manchester 149225

Cluster 20 (size 33):

- Lutheran School of Theology at Chicago 16
- Wartburg Theological Seminary 13
- George Fox Evangelical Seminary 12
- Luther Seminary 12
- Columbia Theological Seminary 11

Vidimo, da je graf bolje razdeljen. Sedaj so v Clustru 0 ameriške univerze in evropske v Clustru 7 (pri $k = 10$ je bilo vse skupaj v Clustru 0). Od Evrope so nekoliko ločene angleške institucije, ki sodelujejo z avstralskimi (Cluster 1). V celotni datoteki je še nekaj primerov clustrov, ki so lepo geografsko povezani. V Clustrih 43 in 49 je vidno sodelovanje znotraj Indije ter v Clustru 47 znotraj Brazilije. Cluster 20 je zanimiv, ker edini ni povezan zaradi geografskih značilnosti. Vse glavne institucije clustra se ukvarjajo s teologijo, kar pomeni, da jih združuje raziskovalno področje.

5 Nadaljnje raziskovanje

Problem community detectiona je zelo obširen, zato obstaja še mnogo stvari, katere bi se dalo narediti. Tukaj bom na kratko opisal zgolj nekaj idej.

Najprej nadgradnja trenutnih algoritmov. Dobro bi bilo poskusiti še druge vrednosti k . Morda stvar razpade na bolj smiselno clustre, če naredimo več ali manj clustrov.

Naslednja izboljšava, ki se nanaša predvsem na pomanjkljivost k -spanning tree clusteringa, je redčenje grafa. Glavni problem za neuspešnost algoritma je, da imamo zelo tesno povezano jedro, ostala vozlišča pa so povezana nanj. Zato algoritem pusti jedro pri miru, osami pa ostala vozlišča. To je ravno v nasprotju z našim namenom, saj želimo razdeliti jedro. Predlagam, da bi iz grafa na začetku odstranili vsa vozlišča, ki niso v jedru. Nato bi jedro razdelili na k clustrov in na koncu odstranjena vozlišča dodali najprimernejšemu že obstoječemu clustru.

Vsekakor bi na danem grafu lahko poskusili še druge algoritme in embedding grafov. Gotovo bi bilo dobro preizkusiti node2vec v kombinaciji s k -means clusteringom. Vredno bi bilo poskusiti tudi drug princip clusteringa. Pri mojem raziskovanju sem uporabljal zgolj hard clustering (vsako vozlišče je element zgolj enega clustra), lahko pa bi poskusili še soft clustering (vozlišče je lahko element večih clustrov).

Zanimivo bi bilo pogledati problem še iz malenkost drugačnega zornega kota. Lahko bi gledali spreminjanje communityjev skozi čas. Prav tako bi lahko analizirali samo communityje na posameznem področju, saj se sodelovanja institucij na različnih področjih lahko zelo razlikujejo.

Zadnji predlog se nanaša na vrednotenje uspešnosti clustrov. Pri mojem raziskovanju sem uspešnost clusteringa ovrednotil predvsem glede na geografsko povezanost. Zelo verjetno to ni edini smiseln kriterij, tako da bi se lahko spomnili še drugih načinov. Primer je sodelovanje institucij, ki se ukvarjajo predvsem z neko panogo (npr. če so v clustru samo institucije, katerih glaven fokus je matematika, bi bila to dobra delitev).